

761
P ๑๑๖ ๒๕

คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๐๐

เรื่อง การจดทะเบียนประเภทไม้เท้ากันจ้ำเอง เป็นประกัน

ด้วยกรมการค้า ๑๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีชื่อว่า บุคคลหนึ่ง
หนึ่งจะจำนองทรัพย์สินของผู้อื่นไว้ เพื่อประกันหนี้สินบุคคลอื่นจะถือว่าผิดกฎหมาย
กฎหมายนี้โดยตามความในข้อ ๑๖๖ เป็นประกันนั้นจะต้องมีแต่เพียงรายการเดียว และนั้น บุคคล
จำนองทรัพย์สินของผู้อื่น เพื่อประกันหนี้สินบุคคลอื่นจะถือว่าผิดกฎหมายในสัญญาฉบับ
เกี่ยวกับไม้ และถ้าจะยกคดีขึ้นแก่เจ้าหนี้จ้ำเอง เป็นประกัน โดยให้ยกเลิกการประกัน
ใบหางราย ถึงคงเหลือใบหางรายที่ยอมทำไว้ เช่น นาย ก. จำนองที่ดินแปลงหนึ่งแก่ นาย
ค. เพื่อประกันหนี้ของนาย ก. และนาย ง. ความจำนองเงินที่ตกลงกัน ภายหลังผู้จำ
นองเงินเลิกประกันโดยนาย ง. คงประกันหนี้ของนาย ก. เพียงคนเดียว เป็นอัน จึงเป็น
เป็นการสมควรที่จะวางระเบียบเพื่อเป็นหลักปฏิบัติในการจดทะเบียนไม้เท้ากันจ้ำเอง เป็น
ประกันไว้ดังต่อไปนี้ -

๑. การจดทะเบียนประเภทไม้เท้ากันจ้ำเอง เป็นประกัน
๒. ขอลงทะเบียนไม้เท้ากันจ้ำเอง เป็นประกันให้สลักหลังหรือทำอีกแผ่นหนึ่งวางภาค
เพื่อประจำตัวสัญญาจำนองทั้ง ๒ ฉบับ โดยมีข้อความตรงกัน
๓. เรื่องราวของจดทะเบียนให้คดีและนิติกรรม (พ.ศ. ๑) ข้อตกลงที่สลักหลัง
สัญญาจำนอง และรายการจดทะเบียน ให้อนุโลมตามตัวอย่างท้ายคำสั่งนี้
๔. การรวมเงินให้เรียกเก็บเป็นค่าสำขอ ๕.๐๐ บาท การจดทะเบียน
๕.๐๐ บาท

ทั้งนี้ ให้ถือเป็นหลักปฏิบัติตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง เป็นต้นไป.

กรมที่ดิน

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) ฉ. สุทธิสารทูต
(นายฉวี สุทธิสารทูต)
อธิบดีกรมที่ดิน

สำนักงานที่ดินของ
จังหวัดสงขลา
ที่ ๑๑๖๖ / ๒๕๐๐

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัด ทุกจังหวัด

กรมที่ดินขอส่งสำเนาคำสั่งข้างบนนี้มาเพื่อทราบ และสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่

ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป.

๑๕-๑๐ ๑๖๖ ก.ค.
เพื่อทราบ

๑๐ กันยายน ๒๕๐๐
(หลวงศรี ราชบุรุษ)

ผู้อำนวยการสำนักงานทะเบียนที่ดิน สงขลา
อธิบดีกรมที่ดิน

๑๖๖.๑.๕๐๐

๕/๑๐/๒๕๐๐